

Mál nr. 77/2020**M og
V vegna ökutækjatrýggingar****Ágreiningur um bótaskyldu vegna líkamstjóns M af völdum áreksturs hinn 27.02.2019****Gögn.**

Málskot mótttekið 02.03.2020 ásamt fylgiskjölum 1-5.

Bréf V dags. 11.04.2020 ásamt fylgiskjölum.

Viðbótarathugasemdir M, dags. 07.05.2020.

Viðbótarathugasemdir V, dags. 07.05.2020.

Málsatvik.

Í málskoti segir að hinn 27. febrúar 2019 hafi M orðið fyrir líkamstjóni þegar bifreið sem hann var farþegi í lenti í árekstri við aðra bifreið á Tenerife á Kanaríeyjum. Sé ágreiningur milli hans og V varðandi það hvort V beri að gera upp tjónið eða hvort uppgjör þess heyri undir spænska lögsögu.

Atvikið hafi haft í för með sér varanlegt heilsutjón fyrir M og fyrir liggi að lögregluskýrsla hafi verið gerð um það. Þá komi fram í íslensku læknisvottorði að fyrirbyggjandi gögn um atvikið séu á spænsku og komi því ekki til skoðunar. Hins vegar sé þar haft eftir M að hann hafi hlotið höfuðáverka og dvalið í tvo sólarhringa á sjúkrahúsi eftir atvikið. Hinn 20. nóvember 2019 hafi M farið þess á leit við V að upplýst væri hvort viðeigandi váttryggingafélag hefði tjónsuppgjörfulltrúa hér á landi og hver hann væri. Einnig var farið fram á að V aflaði frekari upplýsinga um hvert váttryggingafélag tjónvalds væri og hvernig bótaskyldu yrði háttáð. Með bréfi dags. 20. janúar 2020 hafi V hafnað bótaskyldu og virtist sú afstaða fyrst og fremst byggja á því að M hefði fengið úthlutað kennitölu til útlendinga á Tenerife og því heyrði mál hans undir spænska lögsögu. Erfitt sé að átta sig á rökum V fyrir þessari afstöðu og gerir M kröfu um að tjón hans verði gert upp innan íslenskrar lögsögu og á grundvelli íslenskra laga. M sé búsettur á Íslandi, tjón hans megi rekja til ökutækis sem alla jafna sé staðsett í EES- eða EFTA-ríki og það sé þá hlutverk V að afla upplýsinga um váttryggingafélag þess ökutækis. Vísar M til ákvæða þágildandi reglugerðar nr. 424/2008 um lögmæltar ökutækjatrýggingar kröfum sínum til stuðnings og krefst þess fyrir nefndinni að viðurkennd verði bótaskylda V vegna líkamstjóns hans.

Í bréfi sínu til nefndarinnar tekur V fram að engin gögn hafi borist frá M um tjónið sjálft, og engin skrifleg greinargerð M um atvikið. V hafi leitað til spænskrar systurskrifstofu sinnar sem hafi staðfest að ekki væri hægt að greina af framlögðum gögnum hvaða ökutæki hefðu átt hlut að tjóninu. Jafnframt hefði M verið úthlutað spænskri kennitölu og því heyrði mál hans ekki undir fjórðu tilskipun Evrópusambandsins heldur bæri að fara með ágreininginn eftir spænskum lögum án aðkomu V.

Í viðbótarathugasemdum sínum tekur M fram að krafa sín heyri undir nánar tilgreint spænsk váttryggingafélag, sem ekki hafi tilgreint tjónsuppgjörfulltrúa hér á landi og því sé greiðsluskylda V fyrir hendi. Jafnframt leggur M fram upplýsingar um skráningarnúmer bifreiðar þeirrar sem M var farþegi í þegar tjónið átti sér stað.

Í viðbótarathugasemdum til nefndarinnar hafnar V að því beri að eiga aðkomu að málinu. Engin gögn liggi fyrir um tjónsatburðinn sjálfan, né um hvaða erlenda váttryggingafélag sé að ræða. Er því ítrekað að um kröfu M skuli fara að spænskum lögum.

Álit:

Fyrir nefndinni liggur íslenskt læknisvottorð, dags. 24. júlí 2019. Kemur þar fram að sjúkragögn á spænsku hafi ekki verið þýdd, né á þeim byggt við mat á heilsufari M. Í umræddu læknisvottorði er því aðeins að finna lauslega lýsingu M á afleiðingum umrædds tjónsatviks og sjúkrahúsdvöl hans í kjölfar þess. Þá kemur fram að M finni enn fyrir afleiðingum þess, svo sem svima og höfuðverk auk þess sem hann þjáist af kvíða. Er umrætt vottorð eina læknisfræðilega gagnið sem liggur fyrir nefndinni.

Þá kemur fram í máli M að lögregla hafi gert skýrslu um atvikið. Engin slík skýrsla liggur þó fyrir nefndinni, heldur einungis að því virðist óútfyllt tilkynningarform lögreglu á spænsku, auk spænsks vottorðs sem virðist mega ráða af að M hafi fengið úthlutað spænskri kennitölu. Þá virðist M ráða af bréfshaus, sem virðist hluti af lengra skjali, en óljóst er um tilgang þess eða uppruna, hvert hið spænska váttryggingafélag sem hlut eigi að máli sé.

Kröfur M virðast grundvallast á 18. og 19. gr. þágildandi reglugerðar um lögmæltar ökutækjatrýggingar, en þar komi fram að sé tjónþoli búsettur á Íslandi, ökutæki váttryggt og alla jafna staðsett í öðru EES- eða EFTA-ríki, eða óþekkt og ekki hægt að hafa upp á váttryggjanda þess, geti V greitt bætur vegna tjónsins. Þá geti tjónþoli í slíkum tilvikum einnig krafist V um greiðslu bóta ef váttryggingafélag tjónvalds hefur ekki tilnefnt tjónsuppgjörfulltrúa hérlendis.

Samkvæmt framansögðu liggja engin gögn fyrir nefndinni er sýni fram á hvar, hvenær og með hvaða hætti umrætt tjónstilvik hafi átt sér stað eða hverjir hafi átt aðild að því. Þá verður ekki séð með hvaða hætti ráðið er af bréfshaus á skjali sem að öðru leyti er ekki rakið fyrir nefndinni hvaða erlenda váttryggingafélag á hlut að máli.

Samkvæmt e-lið 4. gr. samþykta fyrir úrskurðarnefnd í váttryggingamálum, sbr. auglýsingu nr. 1090/2005, fjallar nefndin ekki um mál, sem er það óljóst, illa upplýst eða krafa aðila svo óskýr að það sé ekki tækt til úrskurðar. Með vísan til þess ákvæðis og þess sem að framan greinir er óhjákvæmilegt að vísa kröfu M frá nefndinni en rétt er að geta þess að samkvæmt 3. málslíð e-liðar 4. gr. ber að taka mál hans til meðferðar á ný, gegn greiðslu málskotsgjalds, hafi nauðsynlegra gagna verið aflað og kröfugerð skýrð.

Niðurstaða.

Máli þessu er vísað frá úrskurðarnefnd í váttryggingamálum.

Reykjavík, 27. maí 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.